

רקע, סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

גטה, בן 15, מתמודד עם הפרעת קשב וריכוז. הוא תלמיד בכיתה י' בתיכון מקומי ומתקשה לשמור על ריכוז במהלך השיעורים ולהשלים משימות לימודיות. כתוצאה מכך, הוא פוגש קשיים בהצלחה אקדמית וביחסים חברתיים. במקביל, גטה מתמודד גם עם דימוי עצמי נמוך וחוסר ביטחון. גטה הופנה לריפוי בעיסוק על ידי יועצת התיכון לאחר שהתגלו הקשיים בבית הספר ובבית. טגאו המרפא בעיסוק קיבה אותו לטיפול שבועי בביה"ס. מטרת הטיפול הייתה לשפר את יכולות הריכוז והארגון שלו, כמו גם לעבוד על חיזוק הדימוי העצמי והביטחון העצמי.

במהלך הטיפול, גטה עבר אבחון התנהגותי וקוגניטיבי שכלל תרגול יומיומי לקידום יכולות הקשב, ארגון זמן וניהול משימות. לטיפול נלווה גם בתרגול טכניקות נשימה ורגיעה לניהול מתח וחרדה. גטה קיבל משימות הביתה שנועדו לעזור לו ליישם את הכישורים שנרכשו במציאות היומיומית שלו. גטה משתף פעולה מאוד טוב בטיפול. הוא מתמיד להגיע לטיפולים, מיישם את התרגולים, ומקפיד על תרגול משימות ביתיות שניתנים על ידי המרפא בעיסוק.

בשני המפגשים האחרונים טגאו המרפא בעיסוק, מזהה שינוי בתגובות של גטה. הוא פחות משתף פעולה בטיפול ומנסה לעיתים להתייחס לטגאו כאל חבר ולא כאל מטפל - לדוגמא, הוא משנה את הנושא, דורש תשומת לב והתייחסות אישית בצורה שאינה בהכרח מותאמת לסביבה הטיפולית. לפני מספר ימים הוא אף ניסה להתקשר אליו מחוץ לשעות הטיפול כדי לשאול מתי הם נפגשים שוב, למרות ששעת הטיפול קבועה במערכת.

טגאו מבין שהתנהגותו של גטה קשורה לצורך בחיפוש קשר חם ותמיכה, אך התנהגויות אלו אינן מתאימות לקשר טיפולי ועלולות לפגוע בטיפול. הוא יצטרך להתמודד עם זה במפגש הטיפול.

נתוני פתיחה:

גטה מגיע לפגישה הטיפולית במרץ ורצון רב. הוא מתיישב מיד, אומר שהוא חיכה בקוצר רוח לפגישה ביניהם ושהוא תרגל את כל המטלות שטגאו נתן לו. הוא שואל לשלוו של טגאו, איך העביר את סוף השבוע ומנסה לפתח שיחה אישית.

סיפור המקרה והתנהגות הדמות:

גטה הוא מתבגר בן 15 עם הפרעת קשב וריכוז ופעלתנות יתר. הוא חווה קשיים לימודיים וחברתיים. הוא מרגיש בטוח ומוכל בטיפול בריפוי בעיסוק, חוויה שהוא לא פוגש בקשריו עם אחרים בסביבתו. הוא מעריך את הזמן שהוא מבלה עם טגאו ולעיתים קרובות מפרש כל תשומת לב חיובית כאינדיקציה לקשר חברתי.

הוא מציג סקרנות גבוהה ולעיתים קרובות ישאל שאלות אישיות שאינן מתאימות לקשר הטיפולי. גטה יכול להרגיש מבולבל אם שאלותיו לא נענות או אם הן לא עונות על ציפיותיו. הוא יכול להגיב באופן רגשי ואף להפגין תסכול כאשר הוא לא מקבל את תשומת הלב או האישור שהוא מבקש.

גטה גם מנסה לגייס את טגאו לפעילויות מחוץ לסביבה הטיפולית, דבר שמחייב את טגאו להציב גבולות ברורים ולהסביר את ההבדל בין יחסים מקצועיים ליחסים אישיים. גטה נתקל באתגרים בהבנת הגבולות האלה ונדרש לעבודה על הבנתם וקבלתם במהלך הטיפול.

התקדמות התרחיש: אם....אז, פעולות, תוצאות אפשריות, ציטוטים מרכזיים

להלן תרחישים שכוללים התמודדות לא יעילה של המרפא בעיסוק לשמירה על גבולות הקשר הטיפולי. אם... המרפא בעיסוק, טגאו, מציג מטלות חדשות לתרגול הביתי של גטה, אז... גטה עשוי לשאול אותו, "מה אתה עושה בדרך כלל אחרי העבודה? אולי נוכל לבלות מתישהו.... ללכת למשחק"

אם... טגאו בונה עם גטה אסטרטגיות להתמודדות עם קונפליקטים חברתיים, אז... גטה עשוי להגיב, "אני מרגיש שאנחנו חברים, הייתי מעדיף לבלות איתך מאשר עם אלו מהשכבה שלי"

אם... טגאו מחמיא לגטה על ההתקדמות שלו בטיפול, אז... גטה עשוי לקחת את זה כקשר אישי ולומר, "תודה! אני חושב שזה בגלל הקשר המיוחד שנוצר בינינו, אני מאוד רוצה שנחזק את הקשר הזה?"

אם... טגאו מסביר את סדר היום למפגשים הטיפולים הבאים, אז... גטה עשוי לומר, "נוכל לדלג על הטיפול בפעם הבאה ופשוט ללכת לשתות קפה במקום?"

אם... טגאו מציב מטרות טיפול ברורות לגטה, אז... גטה עשוי להפריע עם, "אתה תמיד מדבר על מטרות; אולי תספר לי על החלומות שלך במקום"

אם... טגאו מבקש לסיים את הפגישה הטיפולית, אז... גטה מנסה למשוך זמן ומבקש להמשיך עוד קצת בטיפול "כי הוא אוהב להיות איתך ומרגיש בטוח"

(אלה מצבים המשקפים אי הבנה של הגבולות המקצועיים בין מטופל למטפל, וממחישים את התפיסה המוטעית של גטה לגבי אופי מערכת היחסים שלו עם המרפא בעיסוק, ופרשנות שגויה של עידוד מקצועי כחיבה אישית).

נקודת מפנה:

נקודת המפנה תהיה כאשר המרפא בעיסוק יתמודד עם התנהגות אי השמירה על גבולות הטיפול של גטה, דרך שימוש באחת מגישות או אסטרטגיות אלו:

1. הסבר וחינוך: המרפא בעיסוק מסביר לגטה באופן ברור ומכובד את חשיבות הגבולות בקשר הטיפולי. זה יכול לכלול הדגשה של ההבדלים בין יחסים חברתיים ליחסים מקצועיים והדגמה של כיצד גבולות ברורים ומוגדרים תומכים בתהליך השיקום.
  2. קביעת גבולות והגדרות ברורות: המרפא בעיסוק מנסה להגדיר או לקבוע גבולות טיפוליים מובהקים, כגון זמני פגישות, אופן התקשורת, והתייחסות אישית, כולל להיות עקבית וברורה בנוגע לגבולות אלה במהלך כל הטיפול.
  3. ניתוב האינטראקציה לסוגיות טיפוליות: כאשר גטה מנסה להטות את השיחה לנושאים אישיים או לא מתאימים, המרפא בעיסוק מנחה את השיחה בחזרה לנושאים טיפוליים ומטרות השיקום.
  4. הפעלת אמפתיה תוך שמירה על מרחק טיפולי: הבעת הבנה ואמפתיה כלפי מצבו ורגשותיו של גטה, אך מבלי להיכנס לרמה אישית מדי שעלולה לפגוע בגבולות המקצועיים.
  5. שימוש בפידבק מיידי: כאשר גטה עובר את הגבולות, חשוב לתת לו מידע נגדי באופן מיידי ותוך כדי טיפול, כדי ללמד ולהטמיע את הגבולות הנכונים.
  6. חיזוק חיובי: כאשר גטה מכבד את הגבולות, חשוב לתת לו חיזוק חיובי ולהביע הערכה על התנהגותו המתאימה.
- אם... המרפא בעיסוק ישתמש באחד או יותר מאסטרטגיות אלו בהתמודדות שלו עם אי שמירה על גבולות הקשר הטיפולי,

אז... גטה יפסיק לשאול שאלות אישיות ויגלה הבנה של ויכבד את גבולות הטיפול.

מטרות התרחיש:

- לפתח הבנה של חשיבות גבולות מקצועיים בין המטפל למטופל.
- לתרגל הצבת גבולות באופן שמשמר יחסי אמון וקשר טיפולי חיובי.

- ללמוד לזהות סיטואציות בהן ייתכן חוסר שמירה על גבולות ולדעת איך להגיב להן.
- לשפר כישורי תקשורת ואמפתיה במסגרת הטיפולית, תוך הקפדה על מקצועיות.

נקודות לתחקיר:

- לדון בחשיבות הצבת גבולות ושמירה על מתן התערבות יעילה בריפוי בעיסוק.
- חשיבות הגדרת גבולות בקשר טיפולי.
- טכניקות ואסטרטגיות להגדרת גבולות בצורה מכבדת ומכילה.
- קשיים בהצבת גבולות בטיפול - האם היו מצבים בהם הסטודנטים חושבים שהיה קשה לשמור על הגבולות? כיצד לדעתם ניתן לפתור זאת?
- תובנות שנרכשו מתוך התמודדות עם דילמות הגבולות בסימולציה

מקום ההתרחשות:

חדר הריפוי בעיסוק, בביה"ס התיכון בו לומד גטה. בחדר יש שולחן ושתי כסאות.